

**Folketingets Social-,
Indenrigs- og Børneudvalg**

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.
2018 - 6673

Doknr.
643060

Dato
13-12-2018

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 6. december 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 145 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 145:

”Ministeren bedes redegøre for, hvor langt tilbage en § 50 undersøgelse kan bruges? Mener ministeren f.eks., at en § 50 undersøgelse, der er 6 år gammel, kan anvendes igen og vil ministeren begrunde hvorfor/hvorfor ikke?”

Svar:

Det fremgår af servicelovens § 50, at kommunen skal foretage en børnefaglig undersøgelse, hvis det må antages, at et barn eller en ung trænger til særlig støtte. Den børnefaglige undersøgelse skal anlægge en helhedsbetragtning og skal således bl.a. omfatte barnets eller den unges udvikling og adfærd, familieforhold, skoleforhold, sundhedsforhold m.v. Formålet er at afdække ressourcer og problemer hos barnet, familien og netværket. Undersøgelsen skal afsluttes senest 4 måneder efter, at kommunen bliver opmærksom på, at et barn eller en ung kan have behov for særlig støtte.

Den børnefaglige undersøgelse efter § 50 skal resultere i en begrundet stillingtagen til, om der er grundlag for at iværksætte foranstaltninger, og i bekræftende fald af hvilken art disse bør være.

Det er ikke nærmere reguleret i serviceloven, hvornår den børnefaglig undersøgelse skal være foretaget, før den kan anvendes som oplysningsgrundlag i en sag. Det vil afhænge af en konkret faglig vurdering i den enkelte sag.

Formålet med den børnefaglige undersøgelse er at oplyse sagen med henblik på at, at der træffes en afgørelse om støtte, der er begrundet i det pågældende barns eller den pågældende unges støttebehov. Derfor skal den børnefaglige undersøgelse omhandle forhold og vurderinger, der er relevante, aktuelle og retvisende for det konkrete støttebehov.

På denne baggrund har jeg vanskeligt ved at forestille mig en situation, hvor en børnefaglig undersøgelse, der er 6 år gammel, kan ligge til grund for en afgørelse om særlig støtte til et barn eller en ung efter servicelovens bestemmelser. Som beskrevet ovenfor vil dette afhænge af en konkret faglig vurdering i den enkelte sag.

Såfremt der fx er tale om en afgørelse, som forældrene eller den unge på 15 år eller derover, ikke samtykker i, er den altovervejende hovedregel, at afgørelsen alene kan træffes af børn og unge-udvalget. I børn og unge-udvalget sidder en dommer, to børnesagkyndige og to medlemmer af kommunalbestyrelsen. Dommeren påser, at sagen er tilstrækkeligt oplyst, og dermed også bygger på aktuelle forhold. Afgørelsen kan påklages til Ankestyrelsen og derefter frit indbringes for domstolene, og der er adgang til gratis advokatbistand under hele sagens behandling.

Med venlig hilsen
Mai Mercado